

Abstrakt

Pojem neurovizuální trénink popisuje postupy prohlubující vizuálně-kognitivní dovednosti jedince. V této diplomové práci jsme se pokusili charakterizovat vybrané vizuálně-kognitivní dovednosti, unifikovat vyšetřovací postupy a nalézt možnosti jejich tréninku. V teoretické části lze najít výčet jednotlivých konvenčních i softwarových pomůcek používaných za tímto účelem. V přílohách popisujeme konkrétní cviky s vybranými pomůckami. V praktické části jsme sestavili trénink mířený na námi vybrané parametry a testovali jeho efekt na skupině volejbalistů juniorského věku.

Metodika: Stanovili jsme sedm parametrů, které jsme sledovali v rámci vstupního a výstupního měření. Vyšetření lze rozdělit na statickou, kterou prováděl diplomovaný optometrista, a dynamickou část měřenou pomocí přístroje *Senaptec Sensory Station* pod vedením zaškoleného fyzioterapeuta. Z původních 31 vstupně měřených probandů se výstupního měření zúčastnilo pouze 18. Jednalo se o hráče volejbalu 2 pražských klubů s věkovým průměrem kolem 13 let. Probandi byli náhodně rozděleni na skupinu intervenční a kontrolní. Intervenční skupina podstoupila tři měsíční neurovizuální trénink ve společné části konvenčního tréninku při frekvenci 1/týdně s doplněním o individuální přípravu v rámci autoterapie. Kontrolní skupina pokračovala v běžné přípravě. Výsledky obou měření jsme porovnali pomocí statistické a věcné významnosti. Protokol studie byl schválen etickou komisí FN Motol.

Výsledky: U intervenční skupiny se podařilo prokázat statisticky významné zlepšení parametru pracovní paměť s významností $p=0,004$. Signifikantní zlepšení se v porovnání se skupinou kontrolní nedalo sledovat u zbylých parametrů. Zůstává otázkou, zda můžeme tento stav brát jako globální pozitivní efekt navrženého tréninku. Možnosti eliminace nedostatků této práce shrnutých v diskuzi přislíbují úspěchy navazujících výzkumů.